

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

17 JUILLET 1986

PROJET DE LOI

relatif à la perception, au profit des communes,
des amendes pour contravention

PROPOSITION DE LOI

attribuant la moitié des recettes provenant de procès-verbaux dressés pour contravention au règlement général sur la police de la circulation routière aux communes dans lesquelles ces procès-verbaux ont été dressés

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR, DES AFFAIRES GENERALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE ⁽¹⁾
PAR M. BREYNE

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Temmerman.

A. — Membres titulaires :

C.V.P. MM. Ansoms, Bosmans, Breyne, Suykerbuyk, Tant, Vankeirsbilck.

P.S. MM. Cools, M. Harmegnies, Henry, Onkelinx.

S.P. MM. Bogaerts, De Loor, Galle, Temmerman.

P.R.L. MM. Klein, Nols, Pivin.

P.V.V. M. Devolder, Mme Neyts-Uyttebroeck.

P.S.C. MM. Detremmerie, Jérôme.

V.U. M. De Beul.

Ecolo-Agalev M. Daras.

B. — Membres suppléants :

MM. Cauwenberghs, Depré, Desutter, Marchand, Vangronsveld, Van Rompaey, Van Rompuy.

MM. Detosset, Delhaye, Y. Harmegnies, Perdieu, Walry.

MM. Beckers, Hancke, Laridon, Ramaekers, R. Van Steenkiste.

M. Bonmarriage, Mlle Detaille, MM. D'hondt, Neven.

MM. Taelman, Van de Velde, Vreven.

MM. du Monceau de Bergendal, Gehlen, Leonard.

MM. Belmans, Desseyn.

MM. Pepermans, Van Durme.

Von :

568 (1985-1986) — N° 1.

409 (1985-1986) :

— N° 1 : Proposition de loi de M. Gabriels.

— N° 2 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

17 JULI 1986

WETSONTWERP

betreffende het innen van geldboeten uit hoofde
van overtredingen, ten bate van de gemeenten

WETSVOORSTEL

waardoor de inkomsten ingevolge het opstellen van een proces-verbaal bij de vaststelling van de overtredingen van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer voor de helft toekomen aan de gemeenten waar deze processen-verbaal opgesteld worden

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT ⁽¹⁾
UITGEBRACHT DOOR DE HEER BREYNE

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Temmerman.

A. — Vaste leden :

C.V.P. De heren Ansoms, Bosmans, Breyne, Suykerbuyk, Tant, Vankeirsbilck.

P.S. De heren Cools, M. Harmegnies, Henry, Onkelinx.

S.P. De heren Bogaerts, De Loor, Galle, Temmerman.

P.R.L. De heren Klein, Nols, Pivin.

P.V.V. De heer Devolder, Mevr. Neyts-Uyttebroeck.

P.S.C. De heren Detremmerie, Jérôme.

V.U. De heer De Beul.

Ecolo-Agalev De heer Daras.

B. — Plaatsvervangers :

De heren Cauwenberghs, Depré, Desutter, Marchand, Vangronsveld, Van Rompaey, Van Rompuy.

De heren Defosset, Delhaye, Y. Harmegnies, Perdieu, Walry.

De heren Beckers, Hancke, Laridon, Ramaekers, R. Van Steenkiste.

De heer Bonmarriage, Meij. Detaille, de heren D'hondt, Neven.

De heren Taelman, Van de Velde, Vreven.

De heren du Monceau de Bergendal, Gehlen, Leonard.

De heren Belmans, Desseyn.

De heren Pepermans, Van Durme.

Zie :

568 (1985-1986) — Nr. 1.

409 (1985-1986) :

— Nr. 1 : Wetsvoorstel van de heer Gabriels.

— Nr. 2 : Amendementen.

I. — Discussion générale

M. Cools estime que le projet à l'examen part d'une juste préoccupation. Les communes disposent à l'heure actuelle également d'appareils très coûteux (notamment les Multa-Nova), destinés à détecter les contraventions aux règles de la circulation routière, mais l'Etat se réserve le produit des amendes résultant de ces contraventions. Il ne faut pas sous-estimer le travail administratif que cela entraîne pour la police communale.

L'intervenant craint cependant que le Ministre des Finances ne s'oppose à ce projet pour des motifs budgétaires.

L'adoption du projet à l'examen pourrait notamment se traduire par une tendance des corps de police communale à verbaliser plus rapidement, étant donné que le produit de ces procès-verbaux serait destiné à la caisse communale.

∴

M. Tant demande des éclaircissements en ce qui concerne les implications financières du projet de loi et demande plus particulièrement quel montant reviendrait ainsi annuellement aux communes.

Il convient par ailleurs d'établir une distinction entre les amendes perçues immédiatement et les amendes infligées par jugement. L'attribution aux communes des recettes provenant de la première catégorie d'amendes ne pose guère de problèmes. Par contre, la deuxième catégorie implique également des dépenses importantes pour l'Etat.

∴

Le Ministre de l'Intérieur est conscient que les communes font actuellement des dépenses importantes afin de constater les infractions et de percevoir les amendes, sans que ces frais ne soient compensés par une recette quelconque. Le Ministre souligne toutefois lui aussi que l'adoption de ce projet de loi pourrait accroître la tendance à verbaliser. Les conséquences administratives du présent projet sont, elles aussi, considérables.

Dans le système actuel, les amendes perçues sont en effet centralisées au Ministère des Finances, mais on ne sait par exemple pas toujours si le procès-verbal a été dressé par la police ou par la gendarmerie.

Cette mesure aurait enfin une incidence budgétaire importante, car le montant annuel des amendes pour contravention perçu par l'Etat représente environ un milliard de francs.

Ce dernier aspect doit assurément faire l'objet d'une concertation avec le Ministre des Finances.

On peut en outre envisager d'autres systèmes en ce qui concerne l'affectation du produit des amendes. C'est ainsi qu'aux Etats-Unis, l'Etat de Californie verse 27 % des recettes totales des amendes pour contraventions à un fonds destiné à la formation de la police communale.

∴

Le Ministre des Finances constate que des problèmes peuvent se poser en cas d'infractions mixtes. Il se peut en effet qu'un seul et même jugement inflige des amendes pour des crimes, des délits et des contraventions. Il n'est assurément pas toujours facile de déterminer l'amende correspondant précisément à la contravention et la part à verser par conséquent à la caisse communale.

Abstraction faite de l'importance budgétaire de cette mesure, il faut également tenir compte de la réorganisation administrative complète qu'impliquerait une modification de la législation, par exemple en ce qui concerne le Service des Domaines. Il va sans dire que cette opération entraînerait de nombreux frais. Il faudrait même modifier le système de la perception immédiate, car

I. — Algemene bespreking

De heer Cools meent dat het in deze handelt over een wetsontwerp dat uitgaat van een gerechtvaardigde bekommernis. Thans beschikken ook de gemeenten over zeer dure apparatuur (onder andere Multa-Nova's) om verkeersovertredingen op te sporen, maar de opbrengst ervan wordt voorbehouden aan de Staat. Het administratief werk van de gemeentepolitie mag terzake niet worden onderschat.

Spreeker vreest wel de mogelijke tegenkanting van de Minister van Financiën, om budgettaire redenen.

Een mogelijk gevolg van het goedkeuren van dit wetsontwerp, zou wel kunnen zijn dat de gemeentelijke politiekorpsen de neiging zullen hebben vlugger te verbaliseren, omdat de opbrengst alsdan in de gemeentekas zou terecht komen.

∴

De heer Tant wenst verduidelijkingen omtrent de financiële implicaties van het wetsontwerp en meer bepaald welk bedrag aldus jaarlijks de gemeenten zou toekomen.

Er dient trouwens een onderscheid te worden gemaakt tussen boeten die onmiddellijk worden geïnd en boeten die worden opgelegd door een vonnis. Voor de eerste categorie bestaan er niet veel moeilijkheden om de opbrengst ervan toe te bedelen aan de gemeenten, maar wat de tweede categorie betreft, vloeien er ook belangrijke uitgaven uit voort voor de Staat.

∴

De Minister van Binnenlandse Zaken is er zich van bewust dat de gemeenten thans vele uitgaven doen voor de vaststelling van overtredingen en inning van boeten, waar geen inkomsten tegenover staan. Ook de Minister wijst echter op de neiging die zal ontstaan om meer boeten op te leggen, indien dit wetsontwerp wordt goedgekeurd. De administratieve gevolgen van dit wetsontwerp zijn eveneens aanzienlijk.

Thans worden de geïnde boeten gecentraliseerd op het Ministerie van Financiën, maar het is bijvoorbeeld niet steeds geweten of het de politie of de rijkswacht was die verbaliseerde.

Ten slotte zou het om een budgettair belangrijke maatregel gaan, aangezien jaarlijks ± 1 miljard frank aan boeten uit overtredingen worden geïnd door de Staatskas.

Een concertatie met de Minister van Financiën dringt zich, wat dit laatste aspect betreft, zeker op.

Andere systemen, in verband met de bestemming van de opbrengst der boeten, zijn trouwens denkbaar. Zo wordt in de Amerikaanse Staat Californië 27 % van de totale opbrengst der boeten uit overtredingen, gestort in een fonds om de gemeentepolitie op te leiden.

∴

De Minister van Financiën stelt vast dat er problemen kunnen rijzen bij gemengde misdrijven. Het is mogelijk dat één en hetzelfde vonnis boeten oplegt voor misdaden, wanbedrijven en overtredingen. Het is zeker niet steeds gemakkelijk om uit te maken welke boete precies wordt opgelegd voor de overtreding en welk deel bijgevolg naar de gemeentekas zou moeten gaan.

Buiten de budgettaire omvang, is er ook de volledige administratieve reorganisatie die zou gepaard gaan met een wijziging van de wetgeving, bijvoorbeeld wat de Dienst der Domeinen betreft. Het is overbodig te zeggen dat dit met heel wat kosten gepaard gaat. Zelfs het systeem van onmiddellijke inning zou moeten worden gewijzigd omdat thans de Regie der Posterijen een gedeel-

la Régie des Postes reçoit actuellement une partie du produit des amendes du fait qu'elle assure la production et la vente des timbres spéciaux.

Le Ministre des Finances se demande enfin si les communes supporteront également les charges qui découlent du recouvrement des amendes.

∴

M. Nols répond que les communes devraient bien entendu se charger du recouvrement, l'administration pouvant même s'en trouver simplifiée.

∴

Le Ministre de la Justice attire l'attention sur une autre difficulté. Dans de nombreux cas, les juges imposent une amende et, à défaut de paiement de celle-ci, une peine d'emprisonnement subsidiaire. Il serait quelque peu illogique que les communes perçoivent le produit des amendes, tandis que l'Etat aurait à supporter les frais au cas où la peine d'emprisonnement subsidiaire serait appliquée.

∴

M. Cools souhaite que l'on fasse preuve d'imagination pour résoudre tous ces problèmes. Il cite quelques exemples :

- en cas de cumul de différentes infractions, l'infraction avec la qualification la plus grave serait déterminante pour l'attribution du produit de l'amende; le bénéficiaire serait donc en l'occurrence l'Etat. L'amende ne serait versée aux communes qu'en cas de simple contravention;
- les amendes pour contraventions constatées sur les routes nationales pourraient éventuellement aussi être attribuées à l'Etat. Il s'agit d'une distinction facile à faire et qui présente en outre l'avantage d'empêcher d'éventuels abus de la part des corps de police communale;
- la transaction éventuelle, dont le produit est attribué à la commune, pourrait être signifiée administrativement à la commune où la contravention a été constatée.

∴

Le président, *M. Temmerman*, se demande s'il ne serait pas plus simple d'attribuer chaque année une partie déterminée du produit des amendes aux communes, éventuellement au moyen d'une clé de répartition, ce qui permettrait d'éviter de nombreuses difficultés administratives.

∴

Dans les développements de sa proposition de loi (Doc. n° 409/1), *M. Gabriels* souligne tout d'abord que la philosophie de sa proposition est la même que celle du projet transmis par le Sénat.

Il faut cependant relever deux différences importantes :

1) La proposition de loi ne prévoit de transférer aux communes qu'une partie du produit des procès-verbaux, à savoir 50 %. Cette solution a été préférée parce que la gendarmerie se substitue dans de nombreux cas à la police communale pour verbaliser sur le territoire d'une commune. Il convient d'éviter à tout prix que les usagers de la route fassent les frais d'une concurrence malsaine qui pourrait opposer la police et la gendarmerie.

te van de opbrengst verkrijgt wegens de produktie en verkoop van de speciale zegels.

Tenslotte stelt *de Minister van Financiën* zich de vraag of de gemeenten ook de lasten die voortspruiten uit de invordering van de boeten, op zich zullen nemen.

∴

De heer Nols repliceert hierop dat de invordering uiteraard zou dienen te gebeuren door de gemeenten en dat de administratie hierdoor zelfs zou kunnen worden vereenvoudigd.

∴

De Minister van Justitie wijst nog op een andere moeilijkheid. In vele gevallen leggen de rechters een boete op en, indien deze boete niet zou worden betaald, een vervangende gevangenisstraf. Het is ergens onlogisch dat de gemeenten de opbrengst van de boeten zouden krijgen, terwijl de Staat voor de kosten zou opdraaien in het geval de vervangende gevangenisstraf zou dienen te worden uitgevoerd.

∴

De heer Cools pleit voor een zekere verbeelding om de aangehaalde problemen op te lossen. Hij geeft hiervan enkele voorbeelden :

- in de veronderstelling van cumulatie van verschillende misdrijven, zou het misdrijf met de hoogste kwalificatie bepalend zijn om uit te maken aan wie de boete toekomt; dit zal dus de Staat zijn. Alleen in geval van een gewone overtreding komt de boete toe aan de gemeenten;
- de boeten uit overtredingen vastgesteld op rijkswegen, zouden eventueel ook aan de Staat kunnen worden toegekend; het onderscheid is niet moeilijk om maken en het biedt het voordeel dat mogelijke misbruiken door gemeentelijke politiekorpsen zouden kunnen worden vermeden;
- een minnelijke schikking waarvan de opbrengst aan de gemeente toekomt, zou administratief kunnen worden betekend aan de gemeente waar de overtreding werd vastgesteld.

∴

De voorzitter, *de heer Temmerman*, stelt zich de vraag of het niet eenvoudiger zou zijn om eventueel via een verdeelsleutel jaarlijks een bepaald aandeel van de opbrengst der boeten toe te kennen aan de gemeenten. Dit zou het voordeel bieden vele administratieve moeilijkheden te vermijden.

∴

In de toelichting van zijn wetsvoorstel (*Stuk* nr. 409/1), wijst *de heer Gabriels* er vooreerst op dat de geest van dit voorstel dezelfde is als van het door de Senaat overgezonden wetsontwerp.

Toch zijn er twee belangrijke verschillen :

1) In het wetsvoorstel is er slechts sprake van een gedeeltelijke overdracht (50 %) van de opbrengst der processen-verbaal aan de gemeenten. Deze regeling werd uitgewerkt omdat ook de rijkswacht in vele gevallen als vervanger van de gemeentepolitie verbaliseert op het grondgebied van de gemeente. Er moet ten allen prijze worden vermeden dat er een ongezonde concurrentie zou ontstaan tussen de rijkswacht en de gemeentepolitie, want dit zou onvermijdelijk in het nadeel van de weggebruiker uitvallen.

2) En ce qui concerne le mode de transfert, l'article 3 propose que celui-ci s'effectue tous les deux mois, sur la base de listes des procès-verbaux dressés par la police et par la gendarmerie. Renseignements pris, cette formule paraît réaliste.

..

Le président, *M. Temmerman*, demande aux membres de la commission s'ils acceptent le principe de transfert — total ou partiel — aux communes du produit des procès-verbaux dressés pour contravention.

Il convient en effet de tenir compte des avis négatifs émis par le Ministre des Finances ainsi que par le Ministre de la Justice, qui concernent le projet de loi à l'examen et la proposition de loi visant à attribuer aux communes le produit de certaines amendes en matière de roulage, déposée au Sénat par *M. Van In* (*Doc. Sénat n° 181/1*).

Ces avis, distribués à tous les membres de la commission, sont libellés comme suit :

Note du Ministre des Finances

« Mon cher Collègue,

Objet: Projet de loi relatif à la perception, au profit des communes, des amendes pour contravention (*Doc. Chambre n° 909/1, 1980-1981*).

Ce projet de loi est à l'origine de la proposition de loi, ayant le même objet, déposée au Sénat le 14 février 1980 par MM. Gerits et Vangronsveld (*Doc. Sénat n° 394/1, 1979-1980*).

Mon département a toujours émis un avis négatif sur ces propositions. Cet avis négatif se justifie pour des raisons budgétaires, législatives, réglementaires et techniques.

D'après les calculs effectués par les Services des domaines, (chiffres pour l'année 1985), l'adoption d'une telle loi aboutirait à transférer annuellement aux communes un montant de 1,5 milliard de francs, tandis que la recette conservée au budget de l'Etat à titre d'amendes serait de l'ordre de 600 millions de francs à peine.

Près de 95 % des amendes de police résultent de contraventions en matière de circulation routière.

Ces règlements s'appliquant sur tout le territoire du Royaume, il nous semble souhaitable de ne pas faire varier la sévérité de la répression dans ce domaine en fonction des besoins financiers des communes sur le territoire desquelles les infractions sont constatées et d'éviter de créer une discrimination entre les infractions selon qu'elles sont relevées par la Gendarmerie nationale ou par la police communale.

En outre, il convient de souligner que les lois et règlements concernant cette matière relèvent, quant à leur contenu, du droit pénal.

La mesure suggérée par les auteurs de la proposition de loi tend à modifier profondément cette philosophie; elle supposerait la révision de certaines dispositions de plusieurs Codes, dont le Code d'instruction criminelle et la loi communale.

Sur un plan technique enfin, l'adoption de telles mesures obligerait l'Administration des domaines à revoir les termes de sa collaboration avec les greffes et à introduire de nouvelles règles de comptabilisation selon que le recouvrement des amendes continuerait à être effectué par les receveurs des domaines ou par les communes elles-mêmes.

2) Wat de wijze van overdracht betreft, wordt in artikel 3 voorgesteld deze tweemaandelijks te laten gebeuren op basis van lijsten van processen-verbaal van politie en rijkswacht. Dit blijkt, volgens ingewonnen inlichtingen, haalbaar te zijn.

..

De voorzitter, *de heer Temmerman*, stelt de vraag of de commissieleden het principe aanvaardden dat er een — al dan niet volledige — overdracht van de opbrengst van processen-verbaal, opgemaakt naar aanleiding van overtredingen, zou plaatsvinden ten voordele van de gemeenten.

Er moet namelijk rekening worden gehouden met de negatieve adviezen die werden uitgebracht door de Minister van Financiën en door de Minister van Justitie. Deze adviezen hadden betrekking op het voorliggende wetsontwerp, evenals op het wetsvoorstel ertoe strekkende om de opbrengst van bepaalde verkeersboeten aan de gemeenten toe te bedelen, ingediend in de Senaat door *de heer Van In* (*Stuk Senaat nr. 181/1*).

De adviezen werden rondgedeeld aan alle leden van de commissie en luiden als volgt :

Nota van de Minister van Financien

« Geachte Collega,

Betreft: Wetsontwerp betreffende het innen van geldboeten uit hoofde van overtredingen, ten bate van de gemeenten (*Stuk Kamer nr. 909/1, 1980-1981*).

Dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot het wetsvoorstel met dezelfde strekking dat op 14 februari 1980 door de heren Gerits en Vangronsveld in de Senaat ingediend werd (*Stuk Senaat nr. 394/1, 1979-1980*).

Mijn departement heeft ten aanzien van die voorstellen altijd een negatief advies verstrekt, ingegeven door budgettaire, wetgevende, reglementaire en technische overwegingen.

Volgens de door de Diensten der domeinen verrichte berekeningen (cijfers voor het jaar 1985) zou de goedkeuring van een dergelijke wet tot gevolg hebben dat jaarlijks een bedrag van 1,5 miljard frank naar de gemeentekassen zou gaan, terwijl de opbrengst van de geldboeten voor de Rijksbegroting nog amper zeshonderd miljoen frank zou bedragen.

Nagenoeg 95 % van de politiegeldboeten zijn het gevolg van verkeersovertredingen.

De desbetreffende reglementen gelden voor het gehele Belgische grondgebied en het komt ons wenselijk voor dat de strengheid waarmee opgetreden wordt tegen die overtredingen, niet varieert naargelang van de financiële behoeften van de gemeenten op het grondgebied waarvan de overtredingen worden geconstateerd en dat discriminaties worden vermeden tussen de overtredingen die door de Rijkswacht dan wel door de gemeentepolitie worden vastgesteld.

Bovendien zij erop gewezen dat de desbetreffende wetten en verordeningen qua inhoud onder het strafrecht ressorteren.

De door de indieners van het wetsvoorstel gesuggereerde maatregel beoogt die inhoud grondig te wijzigen; zij impliceert de herziening van een aantal bepalingen van verscheidene Wetboeken waaronder het Wetboek van Strafvordering en de gemeentewet.

Op technisch vlak ten slotte zouden die maatregelen het Bestuur der domeinen tot een herziening van haar manier van samenwerking met de griffies verplichten en dat Bestuur zou een boekhouding dienen te voeren volgens nieuwe regels naargelang de boeten verder door de ontvangers van de domeinen dan wel door toedoen van de gemeenten zelf zouden worden geïnd.

Au cas où le recouvrement des amendes serait effectué à l'intervention des receveurs des domaines, tant la comptabilisation que le transfert des recettes seraient extrêmement complexes, compte tenu du nombre de communes à prendre en considération.

Ceci alourdirait considérablement la tâche et la responsabilité des fonctionnaires concernés et le renforcement de leur personnel deviendrait une nécessité absolue.

Plus particulièrement en ce qui concerne les perceptions immédiates, il faut noter que le système actuellement en vigueur centralise toutes les recettes du pays au seul bureau de recettes n° 2 d'amendes pénales à Bruxelles.

Les bureaux des postes, qui débitent les timbres-amendes, sont approvisionnés par le dépôt du timbre de la Régie des postes à Malines, qui est lui-même fourni par l'Atelier général du timbre à Bruxelles (lequel relève de l'Administration de la T.V.A., de l'enregistrement et des domaines). Le produit de la vente des timbres-amendes par la Régie des postes est transféré chaque mois au compte du bureau de Bruxelles, chargé du recouvrement des amendes de police, déduction faite de la rémunération consentie à la Régie pour son intervention. Il est clair que la redistribution éventuelle des perceptions immédiates aux communes désorganiserait complètement ce système.

Par ailleurs, se poserait le problème de la rétribution des services rendus par l'Etat à ces autorités locales.

Le recouvrement éventuel des amendes de police par les communes elles-mêmes impliquerait une modification du Règlement général sur les frais de justice en matière répressive. Cette matière devrait être examinée avec le principal intéressé, à savoir le département de la Justice.

Le système de perception des amendes pénales est en effet basé sur la communication systématique, par les greffiers des Cours et tribunaux, des extraits de jugements et arrêts de condamnation aux receveurs des amendes ou des domaines compétents.

Parallèlement, ces fonctionnaires sont informés par les Parquets des propositions de transaction du Ministère public et doivent communiquer à ce dernier la suite que le contrevenant y a réservé.

A cette structure, qui subsisterait pour assurer le recouvrement des frais de justice ainsi que des amendes criminelles et correctionnelles, il faudrait juxtaposer un réseau d'échange de renseignements avec les différentes communes. Vu l'encombrement actuel des greffes, il est douteux que le département de la Justice puisse envisager d'accroître et d'alourdir leurs obligations en doublant leurs tâches d'information et en modifiant le système des perceptions immédiates évoqué plus haut.

Par ailleurs, en vue de faciliter le recouvrement des amendes et frais de justice mis à charge de personnes domiciliées à l'étranger, des conventions d'assistance ont été conclues avec la France, les Pays-Bas, le Grand-Duché de Luxembourg et la République fédérale allemande. La mise en œuvre de ces accords, qui suppose un stade de regroupement et de redistribution des dossiers de recouvrement, serait inconcevable au niveau des communes.

Enfin, il ne faut pas sous-estimer les connaissances juridiques requises pour mener à bien la perception des amendes ni les difficultés quotidiennes rencontrées dans l'accomplissement de cette mission.

Les considérations précitées s'appliquent a fortiori à la proposition de loi déposée le 4 mars 1986 par le sénateur Van In, visant

Mochten de geldboeten door toedoen van de ontvangers van de domeinen worden geïnd, dan zouden zowel de boeking als de overdracht van de ontvangsten, mede gelet op het aantal betrokken gemeenten, uiterst ingewikkeld zijn.

De taak en de verantwoordelijkheid van de daarbij betrokken ambtenaren zouden er aanzienlijk door worden verzwaaard en de uitbreiding van hun personeelsbestand zou volstrekt onontkoombaar worden.

Wat meer bepaald de onmiddellijke inningen betreft, zij opmerkt dat ingevolge de thans vigerende regeling alle ontvangsten van het gehele land worden gecentraliseerd in het ontvangstkantoor nr. 2 van de strafrechtelijke geldboeten te Brussel.

De postkantoren, die de boetezegels verdelen, worden bevoorrad door het zegelmagazijn van de Regie der Posterijen te Mechelen, dat op zijn beurt wordt bevoorrad door de Algemene zegelwerkplaats te Brussel (die deel uitmaakt van de Administratie van de B.T.W., der Registratie en Domeinen). De opbrengst van de verkoop van de boetezegels door de Regie der Posterijen wordt maandelijks overgeboekt op de rekening van voornoemd kantoor te Brussel dat belast is met de inning van de politieboeten onder aftrek van de vergoeding die aan de Regie als beloning voor haar bemiddeling toekomt. Het ligt voor de hand dat die organisatie volkomen in de war zou worden gestuurd indien de zogenaamde onmiddellijke inningen opnieuw onder de gemeenten zouden moeten worden verdeeld.

Anderzijds zou de kwestie rijzen van een vergoeding voor de door het Rijk aan die plaatselijke instanties verleende diensten.

Ingeval de politieboeten door de gemeenten zelf zouden worden geïnd, zouden wijzigingen moeten worden aangebracht in het algemeen reglement betreffende de gerechtskosten in strafzaken. De zaak zou moeten worden besproken met de voornaamste belanghebbende, het departement van Justitie.

Het systeem van inning van de strafrechtelijke geldboeten steunt immers op de systematische overmaking door de griffiers van de hoven en rechtbanken aan de bevoegde ontvangers van de boeten of van de domeinen van de uittreksels van veroordelen- de vonnissen en arresten.

Voorts worden laatstbedoelde ambtenaren door de parketten ingelicht over de voorstellen tot minnelijke schikking van de zijde van het openbaar ministerie. Zij moeten dit laatste mededelen welk gevolg er door de overtreder aan werd gegeven.

Naast die structuur, die zou blijven bestaan om de gerechtskosten en de correctionele en criminele geldboeten te kunnen invorderen, zou moeten worden voorzien in een regeling waardoor met de verschillende gemeenten inlichtingen worden uitgewisseld. Aangezien de griffies thans met werk overstelpt zijn, is het twijfelachtig of het departement van Justitie zou kunnen overwegen hun nog meer en nog zwaardere verplichtingen op te leggen door hun informatietaken te verdubbelen en het hierboven uiteengezette systeem van de onmiddellijke inningen te wijzigen.

Om de inning der geldboeten en gerechtskosten ten laste van in het buitenland wonende personen te vergemakkelijken, werden anderzijds bijstandsovereenkomsten gesloten met Frankrijk, Nederland, het Groot-Hertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland. De tenuitvoerlegging van die overeenkomsten, die een fase van hergroepering en herverdeling van inningsdossiers onderstelt, zou op het vlak van de gemeenten ondenkbaar zijn.

Ten slotte mag men de juridische kennis die voor de inning van de geldboeten vereist is, niet onderschatten en moet men oog hebben voor de moeilijkheden die dagelijks rijzen bij het vervullen van die opdracht.

Bovenstaande beschouwingen gelden a fortiori voor het wetsvoorstel dat op 4 maart 1986 door senator Van In werd inge-

à attribuer aux communes le produit de certaines amendes en matière de roulage (*Doc. Sénat*, n° 181/1, 1985-1986).

Je vous prie de croire, Mon cher Collègue, à mes sentiments les meilleurs.

M. EYSKENS. »

Note du Ministre de la Justice

« La proposition de loi n° 384, déposée en 1980 au Sénat par MM. Gerits et Vangronsveld, visait à modifier l'article 38, alinéa 3, du Code pénal de manière à affecter aux communes le produit des amendes pour contravention. En le transmettant à la Chambre en 1981, le Sénat avait amendé le texte en précisant qu'il s'agissait autant des amendes prononcées par jugement que des amendes transactionnelles proposées par le parquet.

La proposition de loi n° 181, déposée le 4 mars 1986 au Sénat par M. Van In, ne vise cette fois que les sommes perçues immédiatement en cas d'infraction aux dispositions sur la circulation routière.

1) Remarques de forme :

— La proposition fait référence à la perception immédiate d'une somme éteignant l'action publique, décrite à l'article 65 des lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière et dans l'arrêté royal du 1er mars 1971.

Ce dernier arrêté a été abrogé par l'arrêté royal du 10 juin 1985 relatif à la perception et à la consignation d'une somme lors de la constatation des infractions au règlement général sur la police de la circulation routière (*Moniteur belge* du 12 juin 1986; voir annexe).

Le texte de la proposition doit donc être modifié en ce sens.

— La loi proposée par le Sénateur Van In comporte deux articles et est indépendante des dispositions existantes.

Il serait plus rationnel d'envisager une modification de la loi du 29 février 1984 (nouvel article 65 des lois coordonnées) et, par voie de conséquence, de l'arrêté royal du 10 juin 1985.

2) Remarques de fond :

— Le fait que la proposition ne vise que les perceptions immédiates en matière de roulage pose évidemment moins de problèmes pratiques que la proposition de 1980, qui visait toutes les contraventions et les amendes prononcées par jugement.

Il convient d'abord de constater que l'avis des autorités judiciaires n'a pas été sollicité sur les modifications proposées. Leurs remarques seraient certainement judicieuses, notamment sur d'éventuels problèmes d'application pratique.

Si la proposition est retenue de ne prévoir que les infractions de roulage commises sur une voirie communale, il y aura un problème évident d'application : que faire en cas d'infraction commise sur plusieurs voiries (par exemple excès de vitesse commis pendant 10 minutes dans plusieurs rues d'une commune et dans plusieurs communes) ? Prendre comme référence l'endroit de l'arrestation ? C'est discutable, car la police d'une commune peut poursuivre un chauffard et finalement l'arrêter dans une autre commune.

— L'opération financière semestrielle envisagée par le projet au profit des communes est-elle techniquement réalisable sans trop de difficultés et de coûts supplémentaires ? On peut en douter. L'avis du service comptable compétent devrait être recueilli.

diend en dat ertoe strekt de opbrengst van bepaalde verkeersboeten aan de gemeenten toe te bedelen (*Stuk Senaat*, nr. 181/1 1985-1986).

Met de meeste hoogachting.

M. EYSKENS. »

Nota van de Minister van Justitie

« Het in 1980 door de heren Gerits en Vangronsveld in de Senaat ingediende wetsvoorstel nr. 384 had tot doel artikel 38, 3de lid van het Strafwetboek te wijzigen, teneinde de opbrengst van de geldboeten wegens overtreding aan de gemeenten over te dragen. Bij de overzending van dat voorstel aan de Kamer in 1981 had de Senaat de tekst geamendeerd en gepreciseerd dat het zowel ging om de bij vonnis uitgesproken geldboeten als om de door het parket voorgestelde minnelijke schikkingen.

Het op 4 maart 1986 door de heer Van In in de Senaat ingediende wetsvoorstel nr. 181 heeft uitsluitend betrekking op de bedragen die bij overtreding van de verkeersvoorschriften dadelijk worden geïnd.

1) Opmerkingen naar de vorm :

— Het ontwerp verwijst naar de onmiddellijke inning van een som waardoor de strafvordering vervalt, zoals omschreven in artikel 65 van de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer en in het koninklijk besluit van 1 maart 1971.

Dit laatste werd opgeheven bij het koninklijk besluit van 10 juni 1985 betreffende de inning en de consignatie van een som bij de vaststelling van de overtredingen van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (*Belgisch Staatsblad* van 12 juni 1985, zie bijlage).

De tekst van het voorstel moet in die zin worden gewijzigd.

— De door Senator Van In voorgestelde wet bevat twee artikelen en staat los van de bestaande bepalingen.

Het ware rationeler de wijziging te overwegen van de wet van 29 februari 1984 (nieuw artikel 65 van de gecoördineerde wetten) en diens gevolg van het koninklijk besluit van 10 juni 1985.

2) Opmerkingen ten gronde :

— Doordat het voorstel alleen doelt op de onmiddellijke inning van verkeersboeten, rijzen hier uiteraard minder praktische problemen dan bij het voorstel van 1980, dat betrekking had op alle overtredingen en bij vonnis uitgesproken geldboeten.

In de eerste plaats moet worden geconstateerd dat het advies van de rechterlijke overheid over de voorgestelde wijzigingen niet werd ingewonnen. Zij zou nochtans verstandige opmerkingen kunnen maken, met name over de mogelijke problemen in verband met de praktische toepassing.

Indien alleen een regeling wordt voorgesteld voor de op gemeentewegen begane verkeersovertredingen, zal zich vanzelfsprekend een toepassingsprobleem voordoen : quid in geval van een op verscheidene wegen begane overtreding (bijvoorbeeld een gedurende 10 minuten aangehouden overdreven snelheid in verscheidene straten van één enkele gemeente, resp. van verschillende gemeenten). Moet de plaats waar de aanhouding wordt verricht als referentieplaats worden genomen ? Die oplossing is betwistbaar, want de politie van een bepaalde gemeente kan een wegpiraat achtervolgen en hem uiteindelijk in een andere gemeente aanhouden.

— Is de in het ontwerp voorgestelde zesmaandelijks financiële verrichting technisch uitvoerbaar zonder al te veel moeilijkheden en bijkomende kosten ? Daaraan kan worden getwijfeld. De bevoegde boekhouddienst zou daaromtrent om advies moeten worden gevraagd.

— On en peut passer sous silence le risque d'excès de zèle de la part des policiers et des autorités communales, si le produit des perceptions immédiates leur était intégralement versé. Les polices communales risquent de privilégier la chasse aux automobilistes (devenue très rentable), au détriment d'autres tâches d'intérêt général qui leur sont dévolues. »

∴

M. Detremmerie propose de transférer le produit des amendes de roulage à un Fonds spécial, qui serait géré par le Ministre de l'Intérieur et mis à la disposition des communes, par exemple pour financer la formation de leur police. Cette solution permettrait de rencontrer de nombreuses objections formulées par le Ministre des Finances et le Ministre de la Justice.

∴

M. Vankeirsbilck ne peut en aucun cas marquer son accord sur cette proposition, étant donné que la Flandre a une mauvaise expérience des clés de répartition appliquées dans les fonds existants. Il faut donc éviter de créer encore des nouveaux fonds. L'intervenant est plutôt tenté d'appuyer la proposition de loi de M. Gabriels que le projet de loi.

La proposition de loi offre l'avantage de prévoir une limitation, puisque seules les amendes de roulage seraient transférées. La formule prévoyant de ne transférer que 50 % du produit des amendes est acceptable car elle permet d'éviter d'éventuels abus.

Selon M. Temmerman, le fonds proposé par M. Detremmerie pourrait présenter l'avantage d'amener les communes à verbaliser d'une façon moins arbitraire.

∴

M. De Loor estime que tout le système proposé ne constitue par le meilleur moyen d'indemniser les communes pour les missions qu'elles remplissent en matière de constat de contraventions. Pourquoi ne pas leur attribuer une indemnité par l'intermédiaire du Fonds des communes ?

L'intervenant craint par ailleurs qu'une concurrence acharnée n'oppose les différents services de police.

∴

M. Cools, qui n'est pas davantage partisan de la création d'un Fonds national, est convaincu que les problèmes techniques ne sont pas insurmontables.

Le contrôle démocratique qui s'exerce au niveau communal permettra d'ailleurs de prévenir les abus éventuels de la police communale en matière de procès-verbaux.

L'intervenant plaide, pour terminer, en faveur du transfert de la totalité des recettes aux communes.

∴

M. Tant est également plus favorable à la proposition de loi de M. Gabriels qu'au projet de loi, entre autres parce que la première se limite aux procès-verbaux dressés pour des infractions au code de la route, alors que le second vise toutes les contraventions.

M. Tant se demande ce qu'il adviendra du produit des contraventions dressées sur les autoroutes. C'est pourquoi il estime souhaitable de prévoir une double condition : le procès-verbal devra être dressé sur le territoire de la commune et par la police locale.

— Ook kan niet worden ontkend dat het gevaar bestaat voor overmatige ijver van de politie en de gemeenteverheid als de opbrengst van de onmiddellijke inningen integraal naar de gemeente zou gaan. De gemeentepolitie zou wel eens de voorrang kunnen geven aan de (zeer winstgevend geworden) automobilistenjacht ten nadele van haar andere taken van algemeen belang. »

∴

De heer Detremmerie stelt voor om de opbrengsten van de processen-verbaal uit verkeersboeten over te dragen aan een Speciaal Fonds, dat zou worden beheerd door de Minister van Binnenlandse Zaken en ter beschikking van de gemeenten zou staan, bijvoorbeeld voor de financiering van de politieopleiding. Dit zou aan vele bezwaren van de Minister van Financiën en van de Minister van Justitie kunnen tegemoet komen.

∴

De heer Vankeirsbilck kan zich helemaal niet akkoord verklaren met dit voorstel, aangezien Vlaanderen slechte ervaringen heeft met de sleutels die worden gehanteerd bij de verdeling van de bestaande fondsen. Men moet dus voorkomen dat er nog meerdere fondsen worden gecreëerd. Spreker is eerder geneigd het wetsvoorstel van de heer Gabriels te steunen dan wel het wetsontwerp.

Een voordeel van het wetsvoorstel is dat er een beperking werd ingebouwd, meer bepaald tot de overdracht van boeten die het gevolg zijn van overtredingen inzake wegverkeer. De formule waarbij slechts 50 % van de opbrengst wordt overgedragen, is aanvaardbaar teneinde mogelijke misbruiken te voorkomen.

Een eventueel voordeel van het door de heer Detremmerie voorgestelde fonds, zou volgens de heer Temmerman kunnen zijn dat de gemeenten op een minder arbitraire manier zullen verbaliseren.

∴

De heer De Loor is van mening dat gans het opgezette systeem niet de ideale manier is om de gemeenten te vergoeden voor de taken die ze op zich nemen inzake het vaststellen van overtredingen. Waarom geen vergoeding toekennen via het kanaal van het Gemeentefonds ?

Spreker vreest ook de grote concurrentie die kan ontstaan tussen de verschillende politiediensten.

∴

De heer Cools, die ook geen voorstander is van een op te richten nationaal fonds, is ervan overtuigd dat de technische problemen niet onoverkomelijk zijn.

De mogelijke misbruiken van de gemeentepolitie inzake het verbaliseren, zullen ook wel in de kiem worden gesmoord door de democratische controle die op gemeentelijk vlak bestaat.

Spreker pleit ten slotte voor een volledige overdracht van de opbrengsten aan de gemeenten.

∴

De heer Tant is eveneens meer gewonnen voor het wetsvoorstel van de heer Gabriels dan voor het wetsontwerp, onder meer omdat in het wetsvoorstel een beperking wordt gemaakt tot processen-verbaal ingevolge verkeersovertredingen, daar waar het wetsontwerp het heeft over alle overtredingen.

De heer Tant vraagt zich wel af wat er zal gebeuren met de opbrengst uit de overtredingen die worden vastgesteld op de autowegen. Hij acht het dan ook wenselijk een dubbele voorwaarde in te lassen : het proces-verbaal zou moeten opgesteld zijn op het grondgebied van de gemeente en door de lokale politie.

Selon *M. Gabriels*, les routes nationales doivent demeurer du ressort des autorités nationales et le produit des procès-verbaux dressés sur ces routes doit donc revenir à l'Etat.

∴

M. Vankeirsbilck se demande dès lors si la police communale ne peut pas intervenir sur les routes nationales qui traversent leur territoire.

Selon le *Ministre de l'Intérieur*, du point de vue juridique, la police communale a effectivement le droit d'y constater les infractions, sans pouvoir toutefois réglementer le trafic.

∴

M. Desseyn estime lui aussi qu'il est en effet souhaitable de se limiter aux contraventions de roulage étant donné que la localisation d'autres contraventions est, dans certains cas, impossible.

∴

Pour terminer, *M. Temmerman* craint que le Gouvernement ne soit tenté, si la présente proposition devait recevoir force de loi, d'exercer des pressions sur les communes afin qu'elles réduisent leur déficit par une augmentation du nombre des procès-verbaux.

M. Gabriels ne partage pas cette crainte; les communes devront en effet procéder chaque année à une évaluation du produit des amendes de roulage, qui devra figurer dans le budget. Le contrôle démocratique est donc assuré dans tous les cas.

Quant aux autorités supérieures, elles pourraient d'ores et déjà inciter les communes à verbaliser davantage.

∴

A l'issue de la discussion générale, il a été décidé, par 13 voix et 2 abstentions, de rejeter le projet de loi et de prendre la proposition de loi comme base pour la discussion des articles.

II. — Discussion des articles

Article 1er.

a) Discussion

M. Desseyn estime erroné de prévoir, dans la proposition de loi, une intervention facultative de la gendarmerie en remplacement de la police communale. Cette disposition suscitera de nombreuses difficultés d'interprétation.

Il vaudrait bien mieux prendre clairement position : soit exclure les procès-verbaux dressés par la gendarmerie, soit prendre en considération tous les procès-verbaux, y compris ceux dressés par la gendarmerie.

Cette intervention donne lieu à la présentation de plusieurs amendements.

M. Gabriels présente un amendement n° 6 (*Doc.* n° 409/2) visant à prendre en considération, outre les procès-verbaux dressés par la police communale, ceux provenant de la gendarmerie. Dans ce cas, il conviendrait également de supprimer les mots « , ainsi qu'à tous les procès-verbaux dressés par la gendarmerie, lorsque celle-ci assure le remplacement de la police communale, notamment pour les services de garde ou de week-end, ou lorsque ladite police est surchargée. » (amendement n° 7 du même auteur, *Doc.* n° 409/2).

Volgens *de heer Gabriels* is het de bedoeling dat alle rijkswegen onder de nationale bevoegdheid blijven ressorteren en dat de opbrengsten uit de daar opgestelde processen-verbaal derhalve aan de Staatskas toekomen.

∴

Hierop stelt *de heer Vankeirsbilck* de vraag of de gemeentepolitie dan niet kan optreden op rijkswegen die over hun grondgebied lopen.

Volgens de *Minister van Binnenlandse Zaken* heeft de gemeentepolitie juridisch inderdaad het recht om aldaar overtredingen vast te stellen. Ze kan er evenwel het verkeer niet reglementeren.

∴

Ook *de heer Desseyn* vindt het inderdaad wenselijk zich te beperken tot verkeersovertredingen aangezien de lokalisatie van andere overtredingen in sommige gevallen onmogelijk is.

∴

Ten slotte drukt *de heer Temmerman* er zijn vrees over uit dat, indien dit voorstel wet wordt, de Regering er wel eens zou kunnen toe geneigd zijn druk uit te oefenen op de gemeenten om meer boeten uit te schrijven teneinde hun tekorten te verminderen.

De heer Gabriels deelt deze vrees niet; de gemeenten zullen inderdaad ieder jaar een raming moeten maken van de opbrengst der verkeersboeten, welke raming tot uiting zal komen in de begroting. Er is dus steeds een democratische controle verzekerd.

En wat de hogere overheid betreft, deze zou nu ook reeds de gemeenten kunnen aanraden meer te verbaliseren.

∴

Tot slot van de algemene bespreking wordt met 13 stemmen en 2 onthoudingen beslist het wetsontwerp te verwerpen en het wetsvoorstel als basis voor de verdere artikelsgewijze bespreking te nemen.

II. — Bespreking van de artikelen

Artikel 1.

a) Bespreking

De heer Desseyn is de mening toegedaan dat het verkeerd is een facultatief optreden van de rijkswacht, als vervanger van de gemeentepolitie, te voorzien in het wetsvoorstel. Dit zal tot vele interpretatiemoeilijkheden aanleiding geven.

Het is veel meer aangewezen een duidelijke lijn te trekken : ofwel de processen-verbaal van de rijkswacht uitsluiten ofwel alle processen-verbaal, inclusief deze opgesteld door de rijkswacht, in aanmerking nemen.

Als gevolg van deze tussenkomst worden verschillende amendementen ingediend.

De heer Gabriels stelt in amendement nr. 6 (*Stuk* nr. 409/2) voor om, naast de processen-verbaal opgesteld door de gemeentepolitie, ook deze opgesteld door de rijkswacht in aanmerking te nemen. De 2de zin van het artikel zou in dat geval dan ook dienen te worden geschrapt (amendement nr. 7 van zelfde auteur, *Stuk* nr. 409/2).

Enfin, M. Gabriels souhaite, à l'article 1er remplacer les mots « , ainsi qu'à tous les procès-verbaux dressés par la gendarmerie, lorsque celle-ci assure le remplacement de la police communale, notamment pour les services de garde ou de week-end, ou lorsque ladite police est surchargée. » par un alinéa 2, libellé comme suit : « Les infractions commises sur des routes de l'Etat ayant le statut d'autoroute ne sont pas soumises à l'application de la présente loi. » (amendement n° 8, Doc. n° 409/2).

MM. Tant et Breyne, qui sont partisans d'exclure les procès-verbaux dressés par la gendarmerie, présentent un amendement n° 2 (Doc. n° 409/2) visant à supprimer le membre de phrase commençant par les mots « ainsi qu'à tous les procès-verbaux dressés par la gendarmerie » et se terminant par les mots « ou lorsque ladite police est surchargée ».

La commission décide également d'apporter deux corrections techniques, afin de mettre la terminologie en concordance avec la loi sur la police communale :

- dans le texte français, les mots « ou rurale » sont supprimés;
- dans le texte néerlandais, les mots « gemeentelijke en landelijke politie » sont remplacés par le mot « gemeentepolitie ».

b) Votes

L'amendement n° 6 de M. Gabriels est rejeté par 7 voix contre 5 et 2 abstentions.

A la suite de ce vote, M. Gabriels retire ses amendements n° 7 et 8.

L'amendement n° 2 de MM. Tant et Breyne est adopté par 7 voix contre 2 et 4 abstentions.

L'article 1er ainsi amendé et corrigé est adopté par 6 voix contre 3 et 4 abstentions.

Art. 2.

a) Discussion

MM. Tant et Breyne proposent, au point 1), de leur amendement n° 3 (Doc. n° 489/2), de supprimer les mots : « ou par la gendarmerie lorsque celle-ci les remplace ». Cette modification est une conséquence logique de l'adoption de leur amendement à l'article 1er.

Le point 2), de l'amendement n° 3 tend à supprimer les mots « pour moitié », de manière à attribuer aux communes l'intégralité des recettes provenant des procès-verbaux en question.

Le président, M. Temmerman, propose quant à lui, dans son amendement n° 1 (Doc. n° 409/2), de prévoir deux critères permettant de déterminer les communes auxquelles il y a lieu de transférer les recettes des procès-verbaux. Il convient à cet effet de compléter l'article 2 par les mots : « sur le territoire duquel la contravention a été commise et le procès-verbal dressé ? »

A l'instar de l'article précédent, et pour les mêmes raisons, la commission décide d'apporter également deux corrections techniques à cet article :

- dans le texte français, les mots « et de la police rurale » sont supprimés;
- dans le texte néerlandais, les mots « gemeentelijke en landelijke politie » sont remplacés par le mot « gemeentepolitie ».

b) Votes

Le point 1) de l'amendement n° 3 de MM. Tant et Breyne est adopté par 8 voix contre 3 et 4 abstentions.

Ten slotte wenst de heer Gabriels in artikel 1 op te nemen dat « overtredingen op rijkswegen die het statuut van autosnelweg hebben, niet vallen onder toepassing van deze wet » (amendement nr. 8, Stuk nr. 409/2).

De heren Tant en Breyne, als verdedigers van de stelling waarbij de processen-verbaal van de rijkswacht worden uitgesloten, stellen in amendement nr. 2 (Stuk nr. 409/2) dan ook voor de 2de zin van artikel 1 weg te laten.

De commissie beslist ook nog 2 technische correcties aan te brengen, teneinde de terminologie beter in overeenstemming te brengen met de wet op de gemeentepolitie :

- in de Franse tekst worden de woorden « ou rurale » geschrapt;
- in de Nederlandse tekst worden de woorden « gemeentelijke en landelijke politie » vervangen door het woord « gemeentepolitie ».

b) Stemmingen

Het amendement nr. 6 van de heer Gabriels wordt verworpen met 7 tegen 5 stemmen en 2 onthoudingen.

Tengevolge van deze stemming, trekt de heer Gabriels zijn amendementen nrs. 7 en 8 in.

Het amendement nr. 2 van de heren Tant en Breyne wordt aangenomen met 7 tegen 2 stemmen en 4 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde en gecorrigeerde artikel 1 wordt aangenomen met 6 tegen 3 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 2.

a) Bespreking

De heren Tant en Breyne stellen in het eerste onderdeel van hun amendement nr. 3 (Stuk nr. 409/2) voor om de woorden « of door de rijkswacht als vervanger » weg te laten. Dit is een logisch gevolg van de aanvaarding van hun amendement op het eerste artikel.

Het tweede onderdeel van amendement nr. 3 strekt ertoe de woorden « voor de helft » weg te laten, zodat toch de volledige opbrengst van de processen-verbaal, waarvan sprake, aan de gemeenten zou toekomen.

De voorzitter, de heer Temmerman, stelt van zijn kant in amendement nr. 1 (Stuk nr. 409/2) voor een dubbel criterium te voorzien om te bepalen aan welke gemeenten de opbrengst van de processen-verbaal dient te worden afgestaan. Daartoe dient het artikel te worden aangevuld met de woorden « op wier grondgebied de overtreding werd begaan en waar het proces-verbaal werd opgesteld ».

Zoals bij het vorige artikel en om dezelfde reden, beslist de commissie ook in dit artikel 2 technische correcties aan te brengen :

- in de Franse tekst worden de woorden « et de la police rurale » geschrapt;
- in de Nederlandse tekst worden de woorden « gemeentelijke en landelijke politie » vervangen door het woord « gemeentepolitie ».

b) Stemmingen

Het eerste onderdeel van het amendement nr. 3 van de heren Tant en Breyne wordt aangenomen met 8 tegen 3 stemmen en 4 onthoudingen.

Le point 2) de cet amendement est également adopté par 8 voix contre 3 et 4 abstentions.

L'amendement n° 1 de M. Temmerman est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

L'article 2 ainsi amendé et corrigé est adopté par 9 voix contre 4 et 2 abstentions.

Art. 3.

a) Discussion

M. Harmegnies se demande quand l'Etat paiera les communes.

En effet, il faut également tenir compte du fait que l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines propose parfois certaines modalités de paiement aux personnes auxquelles une amende a été infligée, de sorte que le paiement effectif s'effectue ultérieurement ou est échelonné dans le temps.

MM. Tant et Breyne déposent un amendement n° 4 (Doc. n° 409/2) visant à adapter le libellé de l'article 3 aux articles 1 et 2 amendés.

M. De Beul propose, dans son amendement n° 9 (Doc. n° 409/2), de formuler l'article 3 de la manière suivante: « ce transfert s'effectue tous les deux mois, sur la base des amendes perçues ».

Ce nouveau libellé serait beaucoup plus clair.

b) Votes

L'amendement n° 9 de M. De Beul, tendant à remplacer l'article 3, est adopté par 12 voix et 3 abstentions.

Il n'est dès lors plus nécessaire de mettre aux voix l'amendement n° 4 de MM. Tant et Breyne.

Art. 4.

a) Discussion

La commission est d'accord pour apporter une correction technique au texte néerlandais, en le libellant comme suit: « De Koning wordt ermee belast de uitvoeringsmodaliteiten van deze wet vast te stellen. »

Cette modification permet de mieux assurer la concordance avec le texte français.

b) Vote

L'article 4 ainsi corrigé est adopté par 14 voix et une abstention.

Art. 5 (nouveau).

a) Discussion

M. Breyne fait observer que l'article 38, troisième alinéa, du Code pénal contient la disposition suivante: « Les amendes sont perçues au profit de l'Etat. »

Lorsque la présente proposition acquerra force de loi, il sera évidemment fait exception à ce principe.

L'amendement n° 5 (Doc. n° 409/2) de MM. Tant et Breyne tend dès lors à ajouter un article 5 (nouveau), modifiant comme suit l'article 38, troisième alinéa, du Code pénal: « Sans préjudice de l'application de la loi du..., les amendes sont perçues au profit de l'Etat. »

b) Vote

Le nouvel article 5 est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

∴

Het tweede onderdeel van dit amendement wordt eveneens aangenomen met 8 tegen 3 stemmen en 4 onthoudingen.

Het amendement nr. 1 van de heer Temmerman wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde en gecorrigeerde artikel 2 wordt aangenomen met 9 tegen 4 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 3.

a) Bespreking

De heer M. Harmegnies vraagt zich af wanneer de Staat de gemeenten zal uitbetalen.

Er dient namelijk ook rekening te worden gehouden met het feit dat de Administratie van Registratie en Domeinen soms bepaalde terugbetalingsmodaliteiten voorstelt aan de beboete personen, zodat de effectieve betaling later volgt of in de tijd wordt gespreid.

De heren Tant en Breyne stellen een amendement nr. 4 (Stuk nr. 409/2) voor teneinde de tekst aan te passen aan de geamendeerde artikels 1 en 2.

De heer De Beul stelt bij amendement nr. 9 (Stuk nr. 409/2) voor dit artikel 3 als volgt te formuleren: « Deze overdracht gebeurt tweemaandelijks op basis van de geïnde boeten ».

Op die manier zou de tekst veel duidelijker gesteld zijn.

b) Stemmingen

Het amendement nr. 9 van de heer De Beul, er toe strekkende de tekst van artikel 3 te vervangen wordt aangenomen met 12 stemmen en 3 onthoudingen.

Als gevolg hiervan dient niet meer te worden gestemd over het amendement nr. 4 van de heren Tant en Breyne.

Art. 4.

a) Bespreking

De commissie is het erover eens om, door middel van een technische correctie, de Nederlandse tekst als volgt te stellen: « De Koning wordt ermee belast de uitvoeringsmodaliteiten van deze wet vast te stellen. »

Hierdoor is er een betere overeenstemming met de Franse tekst.

b) Stemming

Het aldus gecorrigeerde artikel 4 wordt aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

Art. 5 (nieuw).

a) Bespreking

De heer Breyne wijst erop dat artikel 38, 3e lid van het Strafwetboek de volgende bepaling voorziet: « De geldboeten worden geïnd ten bate van de Staat. »

Wanneer dit voorstel wet wordt, zal op dit principe uiteraard een uitzondering worden gemaakt.

Het amendement nr. 5 (Stuk nr. 409/2) van de heren Tant en Breyne strekt er dan ook toe een nieuw artikel 5 toe te voegen, waarbij artikel 38, 3e lid, van het Strafwetboek als volgt wordt gewijzigd: « Onverminderd de toepassing van de wet van..., worden de geldboeten geïnd ten bate van de Staat. »

b) Stemming

Het nieuwe artikel 5 wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

∴

La commission décide ensuite à l'unanimité d'une part, de permuter les article 4 et 5 afin de conserver un ordre logique et, d'autre part, d'adapter comme suit l'intitulé de la proposition de loi : « Proposition de loi relative à la perception, au profit des communes, des amendes pour certaines contraventions ».

∴

La proposition de loi ainsi modifiée est adoptée par 10 voix contre 3 et 3 abstentions.

Le Rapporteur,
P. BREYNE.

Le Président,
G. TEMMERMAN.

Vervolgens beslist de commissie éénparig om enerzijds de artikelen 4 en 5 van plaats te wisselen, teneinde een logische volgorde te bewaren, en om anderzijds de titel van het wetsvoorstel als volgt aan te passen : « Wetsvoorstel betreffende het innen van geldboeten uit hoofde van bepaalde overtredingen, ten bate van de gemeenten. »

∴

Het aldus gewijzigde wetsvoorstel wordt aangenomen met 10 tegen 3 stemmen en 3 onthoudingen.

De Rapporteur,
P. BREYNE.

De Voorzitter,
G. TEMMERMAN.

TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION

PROPOSITION DE LOI

relative à la perception, au profit des communes, des amendes
pour certaines contraventions.

(nouvel intitulé)

Article 1er.

La présente loi s'applique à tous les procès-verbaux dressés par la police communale après constatation d'une contravention au règlement général sur la police de la circulation routière.

Art. 2.

Toutes les recettes provenant de procès-verbaux dressés pour infraction aux dispositions de l'arrêté royal du 16 mars 1968 portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière et de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière, par les agents qualifiés de la police communale, sont transférées aux communes, sur le territoire desquelles la contravention a été commise et le procès-verbal dressé.

Art. 3.

Ce transfert s'effectue tous les deux mois, sur la base des amendes perçues.

Art. 4.

L'article 38, alinéa 3, du Code pénal est remplacé par la disposition suivante : « Sans préjudice de l'application de la loi du ..., les amendes sont perçues au profit de l'Etat ».

Art. 5.

Le Roi est chargé de fixer les modalités d'exécution de la présente loi.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

WETSVOORSTEL

betreffende het innen van geldboeten uit hoofde van bepaalde
overtredingen, ten bate van de gemeenten.

(nieuw opschrift)

Artikel 1.

Deze wet is van toepassing op alle processen-verbaal opgesteld door de gemeentepolitie ingevolge de vaststelling van de overtredingen van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

Art. 2.

Alle inkomsten uit processen-verbaal opgesteld, in het kader van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie van het wegverkeer en het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, door de bevoegde agenten van de gemeentepolitie, worden overgedragen aan de gemeenten, op wier grondgebied de overtreding werd begaan en waar het proces-verbaal werd opgesteld.

Art. 3.

Deze overdracht gebeurt tweemaandelijks op basis van de geïnde boeten.

Art. 4.

Artikel 38, derde lid, van het Strafwetboek wordt vervangen door wat volgt : « Onverminderd de toepassing van de wet van ..., worden de geldboeten geïnd ten bate van de Staat ».

Art. 5.

De Koning wordt ermede belast de uitvoeringsmodaliteiten van deze wet vast te stellen.